

daarligt Ordsprog, man burde vende det om og sige: vi skulle sætte Næring efter Tæring. Der er i hvert Fald den Sandhed i det, at det stundom er lettere at forøge sine Indtægter end at faa Udgifterne ned. Det er i hvert Fald den Vej, vi i Landbruget fortrinsvis have maattet gaa. Ogsaa her er der jævnlig blevet talt om at spare, men den Sparsommelighedsteori er i de fleste Tilfælde ikke bleven realiseret. Det, vi have maattet have vor Opmærksomhed henvendt paa, var at skabe os forøgede Indtægter, og det have vi gjort, idet vi have forøget vor Produktion, ja, i Virkeligheden have fordoblet vor Produktion. Jeg tror, man vil komme til at gaa en lignende Vej i Statshusholdningen. Ogsaa her vil man blive nødt til at forøge Indtægterne, hvis der skal skaffes Balance. Det er jo egentlig ogsaa underforstaaet. Der er en almindelig Enighed om, at Jernbanetaksterne skulle forhøjes, og at Post- og Telegraftaksterne skulle forhøjes, og det kan være, der maaske er andre Omraader, hvor det bliver nødvendigt at foretage en Forhøjelse af Indtægterne. Jeg skal pege paa et Punkt, hvor jeg tror, det er muligt at kunne indvinde noget mere Indtægt, det er Statsskovene. Denne Sag er jo for øvrigt under de foregaaende Dages Forhandlinger berørt af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (K. Kristiansen), og den ærede Landbrugsminister gav forleden Dag det ærede Medlem et Tilsvaer, men jeg maa dog være enig med det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds i, at Statsskovene give for lille et Udbytte. Selv naar man tager det aflagte Statsregnskab, viser det dog, at Overskuddet af Statsskovene i Gennemsnit kun er 3 Kr. 51 Ø. pr. Td. Land. Statsdrift er jo dyr, det sagde ogsaa den ærede Landbrugsminister, og det Resultat, der opnaas ved Statsskovene, taler i hvert Fald ikke til Fordel for Statsdrift. Jeg vil derfor henstille, at vi, naar Lejlighed gives, sælge væk af disse Skovarealer, og jeg vil endvidere henstille til Overvejelse, om det ikke kunde være formaalstjenligt at tage en praktisk, forretningskyndig Mand og sætte ham i Spidsen for hele denne Skovdrift. Jeg tror, at der da maatte være en Mulighed for at bringe noget mere ud af den. Man taler om Sparsommelighed, men naar jeg gaar de civile Budgetter igennem, synes det mig ikke, at der er ret mange Punkter, paa hvilke der kan spares. Ser jeg paa Landbrugsministeriets Budget, kan jeg i hvert

Fald ikke indse, at der her vil være Anledning til at spare paa de Poster, der ere foreslaaede, tværtimod, jeg tror, at det vilde være formaalstjenligt, om adskillige af dem bleve forhøjede. Det er jo sket for enkeltes Vedkommende, og jeg paa-skønner f. Eks. den Bevilling, der er foreslaaet til lokale Markforsøg. Den bliver i Aar forhøjet med 5,000 Kr., og der er ogsaa haardt Brug for denne Bevilling, og man vil ude i Landboforeningerne være meget taknemmelig for den. Tage vi nogle af de største Poster paa Landbrugsministeriets Budget, f. Eks. hele Bevillingen til Forsøg i Plantekultur 72,870 Kr., er det sikkert, at det ikke vil være formaalstjenligt at spare her. Der er neppe nogen Bevilling, der har forrentet sig og givet saa godt Udbytte som denne. Der er ingen Tvivl om, at disse 72,000 Kr., der anvendes aarlig her — og der er anvendt et lignende Beløb i mange Aar — i Virkeligheden have indbragt Landbruget Millioner. Ogsaa Bevillingen paa 420,000 Kr. til Husdyravlens Fremme i Henhold til Loven af 1ste April 1887 og 14de April 1893 have i høj Grad bidraget til at fremme Udviklingen paa dette Omraade. Paa andre Bevillinger som Bevillingen til Fiskeri- og Redningsvæsenet kan der jo heller ikke være Tale om at spare; der vilde tværtimod, som jeg sagde før, snarere være Anledning til at forhøje nogle af Posterne paa Landbrugsministeriets Budget. Der har i flere Landboforeninger været en Trang til at foretage en Konkurrence mellem rene Marker. Vort Landbrug bliver jo fremstillet som staaende paa et meget højt Standpunkt, og det staaer kanske ogsaa forholdsvis højt, men sørgeligt er det lige fuldt, naar man om Sommeren færdes derude, at se vore Jorder saa meget urene. For saa vidt der nu gennem et Arbejde fra Landboforeningernes Side kunde naas noget i Retning af vore Markers større Renhed for Ukrudt, var det Formaal nok værdt at støtte. Enkelte Landboforeninger have, ved jeg, henvendt sig til Landbrugsministeriet med Anmodning om Støtte til dette Formaal, men have faaet det afslaaende Svar, at der ingen Midler er dertil. Og det er mig ogsaa bekendt, at der fra Foreningen af jyske Landboforeninger vil fremkomme Andragende om det samme. Jeg vil da haabe, at naar det kommer, den højttærede Landbrugsminister da vil tage det under velvillig Overvejelse. Der kunde jo f. Eks. paa deene Post til Landbrugets Fremme i Almindelighed, der er